

da Forsamlingen desuagtet, af en maaskee ikke overdreven Omhu for at sikke de forekommende Sager en fuldstændig moden og omfattende Behandling, er vedbleven sin Anskuelse, og da de fremsatte Forslag tildeels støtte sig paa Analogierne af Grundlovens § 50, § 65 og § 55, ere de foreslaaede Tilføjninger optagne i Lovudkastet. Der er ei heller fundet Noget til Ginder for, at den foreslaaede Bestemmelse om Forhandlingsprotocollens Førelse baade paa Dansk og Engelsk tages til Følge.

Udkastets Bestemmelser, om at Raadets Røder ikke ere offentlige, og at et Uddrag af Forhandlingerne skal bekjendtgjøres, ere optagne efter Forordningen om Provindstalskenderne af 15de Mai 1834 § 87 og den ovenfor nævnte franske Lov af 24de April 1833. Forskriften om, at hiint Uddrag forinden Bekjendtgjørelsen skal forelægges Gouverneuren, turde ikke være ganske uhenftgtsmæssig efter Tid og Sted, og der kunde saaledes have nogen Betænkelighed ved at tiltræde Forsamlingens Forslag om, at denne Forskrift skulde udgaae. Da imidlertid Erfaringen, navnlig med Hensyn til Provindstalskenderne, ikke har udviist nogen særdeles Misligheder ved lettere Former i den omhandlede Henseende, har man dog troet at kunne indgaae herpaa.

Derimod kan man ikke tiltræde den Mening af Forsamlingens Fleertal, at Trostabseden burde bortfalde. Edens Anvendelse maa findes ganske hensigtsmæssig, naar man mindes den store Mængde af Udlændinger, som befinde sig imellem Dernes Befolkning. Vel havde Provindstalskenderanordningerne ikke anordnet nogen Trostabsed, men de indeholdt i § 4 af Forordningen af 15de Mai 1834, at den Valgbare skulde være i et personligt undersaatligt Forhold til Kongen, og en lignende Bestemmelse have ikke i nærværende Udkast. Colonialraadet vil ogsaa med Hensyn til de i § 6 omhandlede Anstggender have en afgjørende Beslutning at tage, og forsaavidt have en større Betydning end Provindstalskenderne. En lignende Ged er foreskrevet i den ovennævnte organiske Lov for de franske Colonier af 24de April 1833.

Jøvrigt findes der Intet at erindre imod, at Eden aflægges efter en af Kongen approberet Form.

#### Til § 25.

Begyndelsen af denne Paragraph er laant fra Grundloven. Denne Bestemmelse, der i Tilfælde af Opløb frembyder en virkelig rets-sikkrende Form for Befolkningen, synes saameget mere at burde finde sin Plads i denne Lov, som det er bleven anseet nødvendigt at hentyde i samme Paragraph paa Muligheden af, at Derne kunne blive erklærede i Beleirings-tilstand.

Forsamlingen har foreslaaet, at den Bestemmelse i det første Udkast § 27, at Gouverneuren ikke uden Kongens Tilladelse maatte indgaae Egtskab paa Derne, skulde bortfalde, og har i denne Henseende bemærket, at der i de danske Colonier Intet findes, der svarer til de Forhold, som vel i fremmede Colonier kunne give Anledning til Frygt for Gouverneurens Familieforbindelse med derværende indflydelsesrige Slægter.

Den omhandlede Bestemmelse er laant fra den franske Lovgivning, og Anledningen til den er formeentlig mindre at søge i Hensyn til visse indflydelsesrige Slægter i de franske Colonier, end i Nødvendigheden af at anvise Gouverneuren en upartist Stilling overfor de mange der herskende Stamforskeligheder; men disse sees i ingen Henseende at være ringere i de danske Colonier end i de franske. Da imidlertid Forsamlingen har meent, at dette Forbud kunde give Anledning til Misforstaaelser, som helst burde undgaaes, har man troet at burde frasalde Bibeholdelsen af denne Bestemmelse.

Forsamlingens Fleertal har ligeledes udtalt, at Hensigten af det paataente Forbud mod at Gouverneuren maatte eie faste Eiendomme i Colonieme, maatte kunne opnaaes paa anden Maade end ved Lov, og, da dette unægtelig kan i visse Henseender være grundet, findes der ingen Anledning til i dette Punkt at fravige Forsamlingens Majoritet.